

OGORECZEK (4) *sb m*

Pierwsze o oraz oba e prawdopodobnie jasne, drugie o prawdopodobnie pochylone (tak w ogorek oraz -eczek).

pl N ogóreczki (1). ◇ G ogóreczk(o)w (2). ◇ N a. A ogóreczki (1).

Sł stp brak, Cn s.v. ogorek, Linde bez cytatu.

Dem. od „ogorek”; hipokor. (4) :

1. *Od znac. ‘Cucumis sativus L.’ (2) : Náfádzifz máluneczkw/ ogoreczkw. RejZwierc 107v, 109.*

2. *Od znac. ‘owoc ogórka’ (2) : Ogoreczki/ málony/ y dziwne iágodki/ Ze wízędzye pięknie późrzeć ná ony ogrodki. RejWiz 64v.*

Zwrot: »ogoreczkw nasolić« (1): Nuż też zálię ázaż zle ogoreczkw náfolić? RejZwierc 110v.

KŁ